

Pytanie przedstawione Trybunałowi

Czy Unia posiada kompetencję wymaganą do samodzielnego podpisania i zawarcia umowy o wolnym handlu z Singapurem? W szczególności:

- które postanowienia przedmiotowej umowy wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji Unii,
- które postanowienia przedmiotowej umowy wchodzą w zakres kompetencji dzielonych Unii oraz
- czy którekolwiek z postanowień przedmiotowej umowy wchodzi w zakres wyłącznej kompetencji państw członkowskich?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 10 lipca 2015 r. – Stadt Wiener Neustadt**

(Sprawa C-348/15)

(2015/C 363/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Stadt Wiener Neustadt

Strona zainteresowana: A.S.A. Abfall Service AG

Druga strona postępowania: Niederösterreichische Landesregierung

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii, w szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zwłaszcza jej art. 1 ust. 4, bądź dyrektywa Rady 85/337/EWG⁽²⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zwłaszcza jej art. 1 ust. 5, stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu przewidującemu, że przedsięwzięcia, które podlegały obowiązkowi oceny oddziaływania na środowisko, ale nie dysponowały zezwoleniem na podstawie Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz [austriackiej ustawy z 2000 r. w sprawie oceny oddziaływania na środowisko], (zwanej dalej „UVP-G 2000”), lecz jedynie zezwoleniami udzielonymi na podstawie różnych ustaw sektorowych [na przykład Abfallwirtschaftsgesetz (austriackiej ustawy o gospodarowaniu odpadami)], które w dniu 19 sierpnia 2009 r. (data wejścia w życie nowelizacji z 2009 r. do UVP-G) nie mogły już zostać unieważnione z powodu upływu trzyletniego terminu przewidzianego w prawie krajowym (§ 3 ust. 6 UVP-G 2000), uznaje się za dozwolone na podstawie UVP-G 2000, czy też takie uregulowanie jest zgodne z obowiązującymi w prawie Unii zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań?

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 175, s. 40.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 23 lipca 2015 r. – Landkreis Potsdam-Mittelmark/Finanzamt Brandenburg**

(Sprawa C-400/15)

(2015/C 363/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Strona pozwana: Finanzamt Brandenburg

Pytanie prejudycjalne

Paragraf 15 ust. 1 zdanie 2 niemieckiej ustawy o podatku obrotowym stanowi, że dostawy towarów, przywóz lub wewnątrzwspólnotowe nabycie przedmiotu używanego przez przedsiębiorcę do prowadzenia swojego przedsiębiorstwa w stopniu mniejszym niż 10 % nie uznaje się za przeznaczone dla celów tego przedsiębiorstwa – i wyklucza w związku z tym prawo do odliczenia podatku VAT.

Regulacja ta wynika z art. 1 decyzji Rady 2004/817/WE z dnia 19 listopada 2004 r.⁽¹⁾, która upoważnia Republikę Federalną Niemiec do tego, by inaczej niż ustanowiono w art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, wyłączyła wydatki na towary i usługi z prawa do odliczenia podatku VAT, gdy wykorzystywane są w ponad 90 % na użytek prywatny podatnika lub jego pracowników, lub, bardziej ogólnie, dla celów innych niż związane z jego działalnością.

Czy upoważnienie to obowiązuje – zgodnie z dosłownym brzmieniem przepisu – jedynie w przypadkach uregulowanych w art. 6 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (art. 26 dyrektywy 2006/112/WE Rady z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej) czy też ponadto we wszystkich przypadkach, w których dany towar lub usługa jedynie częściowo wykorzystywane są w działalności gospodarczej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 357, s. 33.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für
Zivilrechtssachen Wien (Austria) w dniu 29 lipca 2015 r. – Wolfgang Schmidt/Christiane Schmidt**

(Sprawa C-417/15)

(2015/C 363/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Wolfgang Schmidt

Strona pozwana: Christiane Schmidt

Pytania prejudycjalne

Czy postępowanie, którego przedmiotem jest stwierdzenie nieważności umowy darowizny ze względu na brak zdolności do czynności prawnych darczyńcy oraz wpisu w księdze wieczystej polegającego na wykreśleniu prawa własności darczyńcy, jest objęte zakresem regulacji art. 24 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r.⁽¹⁾, który przewiduje jurysdykcję wyłączną w dziedzinie praw rzeczowych na nieruchomościach?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351, s. 1).
